

11/03/2012 18:47

Entrevista al director del Festival de Música d'Autor 'Barnasants', Pere Camps

“Parlar sobre les emocions és

revolucionari”

Jordi Molina

Foto: Carolina Vargas

A les portes de Luz de Gas, ens rep, atabalat, el director del festival **Barnasants**, Pere Camps. En pocs minuts començarà un dels més de 100 concerts que enguany ha programat el certamen de música d'autor més important del panorama nacional. L'exmilitant del PSUC i impulsor de SOS Racisme reivindica el text musicat i la pluralitat del seu festival --que, amb aquesta, suma 17 edicions-- mentre lamenta la manca de suport que, un any més, ha rebut per part de les institucions, especialment de l'Ajuntament de Barcelona.

El Barnasants programa concerts a l'Uruguai, però no al barri ni al districte que l'ha vist néixer. Com els hi expliquem això als veïns de Sants-Montjuïc?

Molt fàcil. Amb el que em costa fer un concert a les Cotxeres de Sants, en puc fer tres a qualsevol altre lloc. Em sap greu per la gent d'allà, però l'Ajuntament de Barcelona no ha volgut assumir cap tipus de cost d'un festival que du el seu nom arreu del món. El Barnasants és mereix més respecte.

Quin és el problema?

És un problema de concepció, de no veure més enllà dels ulls i d'ignorar com d'important és apostar per la cultura i la música. No estem parlant ni de milers d'euros, simplement no hi ha voluntat política d'estar presents en el

festival més prestigiós de música d'autor de l'estat. La cultura no és un article de luxe. És necessària i fonamental. Si s'ha de retallar, cal fer-ho en armes. Amb el que costa un tanc, es pot fer cultura a Barcelona durant un any.

Has dit sempre que la marca del festival és la “pluralitat cultural” davant “l'eclecticisme comercial”? Aquesta aposta us dona un plus de coherència, però també de sostenibilitat...

Barnasants és el punt de referència de la cançó d'autor. No volem fer un festival on vinguin gran noms i que l'objectiu principal sigui el rèdit econòmic. Nosaltres mirem de gestionar bé els pocs recursos que tenim i oferir un programa coherent. D'aquesta manera mantenim la fidelitat del públic i la complicitat dels artistes. Seguim el model d'altres festivals com el de Jazz de Terrassa o el Tradicionari.

El Barnasants aposta pels nous valors catalans, sense oblidar la internacionalització de l'oferta. Cal establir, també en la música, ponts de diàleg amb la resta de cultures?

Fem una clara aposta per les llengües llatines. Sempre he cregut que políticament Catalunya ha de mirar Europa, però al mateix temps ha de recuperar la relació històrica amb l'Amèrica Llatina. Realitats com la llatina i l'occitana són vitals. Ara ens cal trobar el nostre partener amb França, on el referent és el Festival de la Chanson Francesa. En canvi, tenim el reconeixement del Festival Tenco, degà de la cançó d'autor en italià.

Quina és la salut de la cançó d'autor?

Crec que en aquests moments les noves generacions estan musicalment molt més ben preparades que anys enrere, per bé que hi ha clàssics de la cançó difícils d'igualar. En qualsevol cas, mai hem tingut tanta qualitat i quantitat de músics. Penso que el Barnasants ha jugat un paper clau per donar a conèixer noves propostes i joves talents.

Manel, Els Amics de les Arts i tot un reguitzell de noves propostes, molt vitalistes, quotidianes, però sense cap posicionament social o polític. Trobes a faltar algun hereu de la cançó protesta?

No es veuen les coses de la mateixa manera si vens d'un ambient on no t'ha faltat res, que si creixes en un context precari i de lluita constant. El què cal tenir clar és que les emocions són revolucionàries, la política està a tot arreu, no cal estar darrera de cap trinxera. El més important és l'escriptura, la bona narrativa. I d'axiò, en tenim des dels Amics fins Cesck Freixas.

Dius que tot és política. El festival, doncs, té càrrega política?

És un festival independent. Vull pels artistes el mateix que pel meu país: independència. El Barnasants és esperit crític, poesia, literatura, paraula... Tot plegat configura un pensament minoritari però crític, reflexiu, que ens fa més persones. En el moment que un te una mentalitat crítica és més independent.

Labordeta, Krahe, Paco Ibañez, Pi de la Serra, Ovidi Montllor...

Tots ells responen a un perfil clàssic i intimista del cantautor que connecta amb l'esperit del festival. Què penses quan veus el duet Sabina i Serrat en grans pavellons? S'han allunyat dels seus orígens?

No sóc partidari de criticar l'èxit. Ells dos han fet tan bones cançons que s'ho poden permetre gairebé tot. El *Juanito* i el Joaquin tenen vint o trenta temes imprescindibles per diverses generacions. No els hi podem exigir molt més. Ara bé, amb el *show* que porten és difícil que vinguin al Barnasants, de la mateixa manera que ho és que el Barnasants programi un concert amb ells al Sant Jordi. No és el nostre format.

“Les idees no viuen sense organització”, és el lema del festival d'enguany. Tu que provens del PSUC, veus l'esquerra del país

organitzada davant l'ofensiva neoliberal?

Les esquerres en el seu conjunt van abandonar l'organització més de base i actualment els treballadors estan absolutament desemparats. I no perquè no hi hagi gent que representa la seva veu, sinó perquè aquesta veu no té una estructura organitzativa que permeti plantar cara des dels barris o els centres de treball.

Imprimir

Enviar

1 Comentaris

jb: Aquest tio hi toca, tant quan parla de política com amb el seu festi...